

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖๓ /๒๕๖๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสสรพสามิต ภาคที่ ๕
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสสรพสามิต ภาคที่ ๕

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย [REDACTED] ตำแหน่งเจ้าพนักงานสสรพสามิต ชำนาญงาน สังกัดสำนักงานสสรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ สาขาสันทราย ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ถึง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรรมสสรพสามิต ลับ ที่ ๕๐๘/๒๕๕๙ สั่ง ณ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่ เกี่ยวข้องหักด่านคดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสืบเสาะ ข้อเท็จจริง จนกระทั่งถึงกระบวนการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ทางคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึก (แบบ ดาว.๕) ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ชี้แจงและให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาและแสดง พยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง มีบันทึกข้อความ ส่วนกฎหมาย คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ที่ กค ๐๖๐๘/๑๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ปราบปราม เนื่องจาก ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้น ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานสสรพสามิต ภาคที่ ๕ ตั้งกล่าว

๙๒๗

หน้า ๒ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๓ /๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานสรรสภามิต ภาคที่ ๕ ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานสรรสภามิตชำนาญงาน สังกัดสำนักงาน สรรสภามิตพื้นที่เชียงใหม่ สาขาสันทราย ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีมูลเหตุ จากการที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ ปรากฏว่ามีการลาหรือมีหนังสือสั่งการจากราชการให้มาปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สายตรวจ สำนักงานสรรสภามิตภาคที่ ๕ เป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร การกระทำของผู้อุทธรณ์ จึงเป็นการไม่มาปฏิบัติราชการคราวเดียวกันเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นความผิด วินัย กรมสรรสภามิตจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกรมสรรสภามิต ลับ ที่ ๔๐๘/๒๕๕๙ สั่ง ณ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงได้มี หนังสือถึงคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่ เกี่ยวข้องหักหนดในคดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่เริ่มกระบวนการสืบเสาะ ข้อเท็จจริง จนกระทั่งถึงกระบวนการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ทาง คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึก (แบบ ดว.๕) ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ชี้แจงและให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา และแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ต่อไป คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็น ข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ปราบปราม เนื่องจากปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทาง วินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้น ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมสรรสภามิต มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๑๘/๒๗๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อ ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และชี้แจงสรุปความได้ดังนี้

๙๖๘

๑. สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๕ รายงานว่า ตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ลับ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ เจ้าพนักงานสรรพสามิตชำนาญงาน สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เชียงใหม่ สาขาสันทราย ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยไม่สามารถติดต่อได้และไม่ทราบสาเหตุของการขาดราชการ ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ผลปรากฏว่าคดีมีมูล โดยผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏว่ามีการลาหรือมีหนังสือสั่งการจากราชการให้มาปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สายตรวจสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๕ นั้น เป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการไม่มาปฏิบัติราชการคราวเดียวกันเกินสิบหัวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป กรมสรรพสามิต จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ และเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมาให้กรมสรรพสามิตพิจารณา ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ ได้ออกข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งหมายถึงสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่าสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบรายละเอียดแห่งกรณีว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยในสำนวนรายงานดังกล่าวจะประกอบด้วยพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลต่าง ๆ และเมื่อกรมสรรพสามิตได้พิจารณาสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลที่จะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวย่อ扼要ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนวินัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จการที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งสำนวนรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดประเภทข้อมูลข่าวสารชั้น “ลับ” ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น จะทำให้การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมีปัญหาและ

๗๙๗๙

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๗ /๒๕๖๐

อุปสรรคในการแสวงหาความจริงและทำให้การพิจารณาVINจัดไม่เกิดความเที่ยงธรรม ซึ่งส่งผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ที่ให้ถ้อยคำรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อให้โอกาสตนได้มีสิทธิต่อสู้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่นั้น ขอชี้แจงว่า กรมสรรพาณิชจะแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้แก่นาย [] (ผู้ถูกกล่าวหา) ทราบอยู่แล้ว ว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาร่วมทั้งแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานเพื่อเรียกพยานหลักฐานนั้นมาสอบสวน ตามที่กำหนดไว้ ในข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๘ แห่งกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งหากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ดำเนินการดังกล่าว ถือว่าการสอบสวนนั้นไม่ถูกต้องหรือครอบคลุม ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าขอข้อมูลเพื่อให้โอกาสตนต่อสู้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหานั้น จึงเห็นว่าไม่มีเหตุผลรับฟังได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมสรรพาณิช ลับ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งใช้เป็นพยานหลักฐานในการลงโทษวินัยผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งใช้เป็นพยานหลักฐานในการลงโทษวินัยผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ ดว.๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ประกอบกับขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของกรมสรรพาณิช การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมสรรพาณิชปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

นาย []

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๙๖๓ /๒๕๖๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ผลเอก

(ประยุทธ์ เมฆวิชัย)

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุม坡)

(นางสาวอัมพawan เจริญกุล)

กรรมการ

(นายเยี่ยมศักดิ์ คุ้มอินทร์)

กรรมการ

(นายสมชาย อัศวเศรษฐี)

กรรมการ

(นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐